

Titlu Faza:

Studiul proprietatilor fotoelectrice ale filmelor nanocristaline pe baza de aliaje binare din sistemul SiGeSn

Obiective:

Investigarea proprietatilor fotoelectrice ale filmelor nanocristaline pe baza de aliaje binare din sistemul SiGeSn si optimizarea compozitiei filmelor pentru aplicatii optoelectronice.

Rezultate estimate initial:

Analiza a structurii si morfologiei filmelor obtinute prin varierea compozitiei si a conditiilor de preparare si analiza proprietatilor fotoelectrice ale filmelor astfel preparate, avand in vedere ca obtinerea unor filme cu caracteristici optime in raport cu aplicatiile vizate se bazeaza pe corelarea dintre morfologia si structura filmelor si proprietatile fotoelectrice.

Rezultate obtinute:

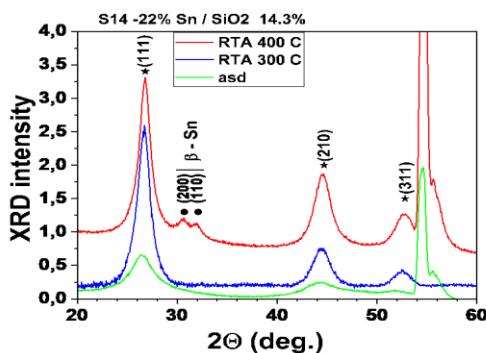
Aliajele din sistemul $Ge_{1-x-y}Si_xSn_y$ contin numai elemente din grupa a IV-a si sunt studiate in special pentru posibilitatea de a extinde aplicatiile Si prin modificarea benzii interzise si prin ingineria tensiunilor interne. Cea mai importanta proprietate este obtinerea benzii interzise directe, cu aplicatii in emisia si detectia luminii in domeniul infrarosu apropiat. Aliajele binare din sistemul GeSiSn, GeSn si SiGe, au proprietati remarcabile ca materiale de volum, dar mai ales sub forma de nanocristale (NC).

In raportul de faza am analizat proprietatile fotoelectrice ale filmelor cu NC de GeSn si SiGe inglobate in oxizi, corelate cu proprietatile structurale si electrice ale acestora si cu conditiile de preparare. Probele au fost preparate prin pulverizare cu magnetron si tratament termic rapid. Depunerea s-a realizat pe substrat de Si monocristalin la temperatura camerei sau incalzit. Investigarea morfologiei si structurii filmelor s-a realizat prin difractie RX (Bruker D8 Advance, in geometrie Bragg-Brentano), microscopie electronica (Jeol ARM 200F) si spectrometrie Raman. Pentru masuratorile de spectrometrie optica in domeniul UV-VIS-IR (0,2 – 3 μm) s-au folosit spectrometrele SPECTRUM BX II si Lambda 950 (Perkin Elmer). Masuratorile fotoelectrice -au realizat folosind un lant de masura continand un criostat cu He cu circuit inchis, o sursa Keithley 236, un amplificator lock-in Stanford SR810, o lampa cu halogen de 200 W, un chopper SR540 (120 Hz) si un monocromator cu retea.

Probe de GeSn-SiO₂

Am preparat probe de $(Ge_{1-x}Sn_x)_{1-y}(SiO_2)_y$ de tip monostrat prin co-depunere MS in vid ultrainalt din tinte de Ge, Sn si SiO₂, pe suport de Si monocristalin si de quart. Depunerile s-au realizat fie pe substrat la temperatura camerei, fie pe substrat incalzit la temperatura Ts. S-a continuat cu tratament termic la Tann.

Am pus in evidenta ca la cresterea continutului de Sn in proba, procesul de nanocrystalizare este favorizat. Astfel, intr-o proba cu 22% Sn, depusa pe suport incalzit la temperatura Ts=200 °C (Fig. 1), in proba asdep maximele largi corespunzatoare planurilor cristaline (111), (210) si (311) ale GeSn sunt mai pronuntate decat in proba cu 14.3 % Sn. De asemenea, nanocrystalizarea se produce la temperaturi mai mici (Tann=300 °C in proba cu 22% Sn fata de 400 °C in proba cu 14.3% Sn). Remarcam segregarea β -Sn, evidentata prin maxime la unghiuri 2Θ in intervalul 30-33 grade. Observam ca odata cu segregarea β -Sn se modifica pozitiile maximelor corespunzatoare GeSn spre unghiuri mai mari. Aceasta corespunde modificarii concentratiei de Sn in aliajul de GeSn. Din masuratorile de reflectanta si transmitanta realizate pe probe cu continut diferit de Sn am concluzionat ca prin cresterea concentratiei de Sn se obtine o scadere a gapului optic, asa cum este de asteptat. Dar, asa cum a rezultat din masuratorile de RX (Fig1),

Fig. 1 Difractograma RXD pe proba cu 14.3% Sn si 11.8% SiO_2 , depusa pe p-Si, $T_s = 200\text{ }^\circ\text{C}$: proba asdep, $T_{an} = 300\text{ }^\circ\text{C}$ si $400\text{ }^\circ\text{C}$.

viitor a fotodetectoilor care sa inlocuiasca pe cei de InGaAs, folositi comercial in prezent.

Filme nanocrystaline pe baza de aliaje de SiGe

Am analizat probe de SiGe-TiO₂. Am aratat ca in urma tratamentului termic pe grosimea filmului se diferențiază două zone: interiorul filmului și suprafața libera a acestuia. La suprafața libera sunt prezente NC mari de SiGe, de ~ 50 nm lungime și compozitie Ge:Si = 80:20. În interiorul filmului, NC de SiGe cu structură cubică au diametrul de 5-20 nm și compozitia Ge:Si = 40:60 – Fig. 2.

Am analizat distribuțiile spectrale ale photocurentului pe aceste probe în comparație cu probe de Ge-TiO₂ preparate în condiții similare. Am determinat o deplasare a limitei de fotosensibilitate de la 1240 nm - Ge-TiO₂ la 1310 nm la 1240 nm -SiGe-TiO₂. În mod surprinzător, limita de fotosensibilitate corespunde unor lungimi de undă mai mari în filmul cu NC de SiGe față de cel cu NC de Ge.

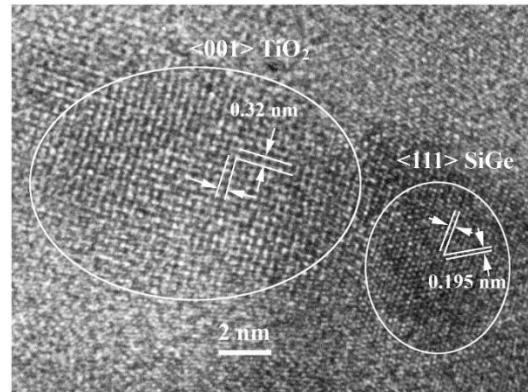
Concluzii și perspective:

Am raportat rezultate ale studiilor pe sisteme de NC de GeSn și SiGe imersate în SiO₂ respectiv TiO₂. În probele de GeSnSiO₂ cu 14% Sn și 12% SiO₂ depuse pe substrat încalzit la 200 °C și tratate la 400 °C am gasit ca fotosensibilitatea se extinde până la 2.4 μm. Materialul este astfel de interes pentru folosirea în locul InGaAs. Am studiat comparativ Ge-TiO₂ și SiGe-TiO₂. Am aratat că nanocrystalizarea se realizează la temperaturi mai mari în probele de SiGe-TiO₂; am obținut o modificare a pragului de fotosensibilitate cu ~70 nm spre λ mai mari în probele cu NC de SiGe.

Avantajele esențiale ale acestor materiale sunt completa compatibilitate cu tehnologia Si și faptul că materialele prime și tehnologia de obținere sunt prietenoase cu mediul. Continuarea acestor studii va oferi posibilitatea optimizării proprietăților electrooptice ale materialelor studiate, corelat cu cele structurale, funcție de metodele de preparare, facând astfel posibila obținerea de materiale sensibile în domeniul de lungimi de undă vizat pentru fiecare aplicație. De asemenea, avem în vedere extinderea studiilor la sisteme cu NC de GeSiSn imersate în oxizi.

nanocrystalizarea în probe cu concentrații mari de Sn duce la segregarea β-Sn.

Din datele prezentate în fază rezulta că în probele de GeSnSiO₂ depuse prin MS procesul de nanocrystalizare a GnSn este influențat de continutul de Sn și de SiO₂ al stratului, de temperatura substratului în timpul depunerii și de temperatura de tratament termic ulterior. Probele cu continut moderat de Sn (~14%) și de SiO₂ (~12%), depuse pe substrat încalzit la 200 °C și tratate ulterior la 400 °C prezintă fotosensibilitate extinsă până la 2.4 μm în SWIR, și sunt promisitoare pentru fabricarea în viitor a fotodetectoilor care să înlocuiască pe cei de InGaAs, folosiți comercial în prezent.

Fig. 2 Imagine HRTEM din mijlocul stratului cu NC de GeSi în TiO₂. Se observă NC de GeSi cubic de dimensiune 5-20 nm.